Tallinn, Uus 16 31
1. jsk. tööinspekt.

RIIGI TEATAJA

Nr. 88. 3. novembril 1933. Nr. 88.

Art. 634. Väljaspool linnu ja aleveid asuvate kinnisvarade hindamise seaduse muutmise seadus.
635. Põllumajandussaaduste kaubandusliku liigitamise seadus.
636. Kallaletungi defineerimise konventsiooni, selle lisa ja allakirjutamise protokolli kinnitamise seadus. — Protokoll.
637. Eesti-Läti-Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu vahelise reisijate- ja kaubaveo raudtee-otseühenduse konventsiooni lõpetamise kokkuleppe kinnitamise seadus. — Konventsioon.
638. Eesti-Leedu kaubandusliku kokkuleppe muutmise protokolli kinnitamise seadus. — Protokoll.
639. Eesti-Poola vahelise veterinaarkonventsiooni ja selle lõpp-protokolli kinnitamise seadus. — Konventsioon ja lõpp-protokoll.
640. Otsus tollipõhitariifide maksmapanemise kohta.
641. Vabariigi Valitsusele alluvate asutuste koosseisude määruse muutmise määrus.
642. Määrus Tartu-Võru rahukogu ringkonna kohtu-uurijate tööpiirkondade muutmise kohta.
643. Korralduse tühistamise määrus Tallinna Linnapanga mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korra kohta.
644. Korraldus a.-s. „Sirena“, Tallinnas, mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korra kohta.
645. Teadaanne Eesti-Briti vahelise tsiviil- ja kaubanduslikkudes asjades vastastikku kohtuliku abiandmise konventsiooni laienemisest Austraaliale ja temast olenevaile territooriumidele.
646. Uulide, platside, kõnniteede, kraavide ja ojade puhastamise määruse õiendus Tallinnas.

Riigikogu poolt 27. oktoobril 1933 vastuvõetud

634. Väljaspool linnu ja aleveid asuvate kinnisvarade hindamise seaduse muutmise seadus.

Väljaspool linnu ja aleveid asuvate kinnisvarade hindamise seaduse § 14 ja 16 (RT 57 — 1930) muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 14. Maksustamise otstarbel klassitatud maade ümberklassitamise otsustab kinnisvarade hindamise peakomitee kas omal algatusel või vastava vallavalitsuse või maavaldaja põhjendatud ettepanekul, kuulanud ära maakonna hindamiskomitee arvamuse. Maavaldaja palvel ettevõetud ümberklassitamine teostub valdaja kulul, kusjuures kuludena tasutakse enne tööde

algust Kr. 1.— hinnatava pindala hektaarilt, kuid kogusummas mitte alla Kr. 5.— ja mitte üle Kr. 50.— igalt maaüksuselt.

Kui ümberklassitamise tulemusena maaüksuse hinne väheneb vähemalt 20% võrra, makstakse tagasi ümberklassitamise kuludena tasutud summa.

Uute ja ümberehitatud hoonete hindamine, kui nad § 1 alusel hindamisele kuuluvad, teostatakse käesoleva seaduse järgi.

Maksustamise otstarbel hinnatud hoonete ümberhindamise otsustab peakomitee omal algatusel või vastava vallavalitsuse või valdaja põhjendatud ettepanekul, kuulanud ära maakonna hindamiskomitee arvamuse. Valdaja palvel ettevõetud ümberhindamine teostub valdaja kulul, kusjuures arvatakse 10 krooni igalt kinnistusüksuselt, missugune summa makstakse ette enne tööde algust.

Kuni see ei ole määratud sellekohase eriseadusega, kinnisvarade hindamise peakomitee võib, kuulanud ära maakonna hindamiskomitee arvamuse, olemasolevate tööstusettevõtete kinnisvarasid hinnata ümber 1901 a. hindamisseaduse alusel vastava valla- või maavalitsuse põhjendatud ettepanekul või omaniku põhjendatud palvel ja kulul, tasuga 10 senti puhtakasurublalt kuni 1.000 puhtakasurublani, 5 senti puhtakasurublalt 1.000 kuni 10.000 puhtakasurublani ja 2 senti puhtakasurublalt üle 10.000 puhtakasurubla, missuguse summa arvel makstakse avanss. Samas korras tulevad hindamisele kõik uuestitekkinud tööstusettevõtted. Hindaja hindab koha peal vastava vallavalitsuse esindaja juuresolekul. Hindamise kinnitab vastava maakonna hindamiskomitee.

§ 16. Hindamise peakomitee koosseisu kuuluvad:

1) Põllutööminister või ta abi — juhatajana;

2) maksudevalitsuse direktor;

3) katastriameti juhataja;

4) kaks maavaldajat põllutöökoja ja üks tegelik tööstur maalt kaubandustööstuskoja nimetamisel.

Peale selle võivad võtta osa nõuandva häälega vastavate maavalitsuste esindajad nende maakondadesse puutuvate asjade arutamisel.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär J. Loosalu.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Riigikogu poolt 27. oktoobril 1933 vastuvõetud

635. Põllumajandussaaduste kaubandusliku liigitamise seadus.

§ 1. Põllumajandussaaduste liikumise kohta siseriigi kaubanduses Vabariigi Valitsus võib Põllutööministri ettepanekul käesoleva seaduse alusel anda määrusi, milles on nähtud ette saaduste kaubanduslikuks otstarbeks liigitamine kvaliteedi järgi astmeisse (standardid), kuivõrd see ei ole korraldatud eriseadustega, ja keelata liigitamata kaupade müüki.

Põllumajandussaadusteks käesoleva seaduse mõttes loetakse põllu-, karja-, aia-, mesila- ja kalasaadusi. Samuti kuuluvad põllumajandussaaduste hulka ülalnimetatud saadustest valmistatud või ümbertöötatud söögi-, joogi-, maitse- ja söötained.

§ 2. Standartkaupade nime all võib müüa, pakkuda, panna välja äritegemise otstarbel ja kasutada kaubanduses ainult sääraseid saadusi, mille müügiks ettevalmistamisel on täidetud käesoleva seaduse alusel antud määruste nõuded.

§ 3. Põllumajandussaaduste hindade noteerimine vastavate komisjonide, börside või asutuste poolt, kes neid teevad teatavaks avalikult, võib toimuda ainult käesoleva seaduse alusel antud määrustes ettenähtud kvaliteediastmete alusel.

§ 4. Põllutööministril on õigus anda määrusi pakkimise, pakendi kuju ja suuruse ning pakendi märkimise kohta suur- ja väikemüügil nende saaduste jaoks, mille kaubanduslikuks otstarbeks liigitamine kvaliteediastmeisse on korraldatud käesoleva seaduse alusel antud määrustega.

§ 5. Ettepanekute väljatöötamiseks § 1 ettenähtud saaduste kaubanduslike liigituste elluviimiseks Põllutööminister nimetab erikomisjonid, millest võtavad osa, peale Põllutööministri poolt nimetatud asjatundjate veel Majanduseministeeriumi, Hariduse- ja sotsiaalministeeriumi ning põllutöökoja esindajad.

§ 6. Käesoleva seaduse alusel antud määrustes ettenähtud standardite kasutamise kontrollimiseks Põllutööministril on õigus kokkuleppel põllutöökojaga nimetada kaubanduslikesse keskkohtadesse kontrolöre.

Kontrolöri ülesandeks on:

1) asutuste ja isikute palvel kontrollida põllumajandussaaduste liigitamist astmeisse käesoleva seaduse alusel antud määruste järgi ja anda välja vastavaid tunnistusi;

2) asutuste ja isikute palvel kestvalt valvata, et nende poolt toodetud või ümbertöötatud saadused vastaksid maksmapandud nõudeile;

3) tunnistuste väljaandmine saaduste liigitamise teostamise kohta, kui vastavad määrused nõuavad seda;

4) tarviduse järgi etteteatamata kontrolliga valvata kaubanduses määruste täitmise järele.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär J. Loosalu.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Riigikogu poolt 27. oktoobril 1933 vastuvõetud

636. Kallaletungi defineerimise konventsiooni, selle lisa ja allakirjutamise protokolli kinnitamise seadus.

§ 1. Tunnustada kinnitatuks kallaletungi defineerimise konventsioon, selle lisa ja allakirjutamise protokoll, kõik kirjutatud alla Londonis 3. juulil 1933.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega konventsiooni, selle lisa ja allakirjutamise protokolli prantsusekeelsed tekstid eestikeelsete tõlgetega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär J. Loosalu.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Kallaletungi defineerimise konventsioon.

Eesti Vabariigi Riigivanem, Läti Vabariigi President, Poola Vabariigi President, Tema Majesteet Rumeenia Kuningas, Türgi Vabariigi President, Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu Täidesaatev Keskkomitee, Tema Keiserlik Majesteet Pärsia Shahh ja Tema Majesteet Afganistani Kuningas,

soovides kindlustada endi maade vahel valitsevat rahu;

arvestades asjaolu, et Briand-Kellogg'i leping, millele nad alla kirjutanud, keelab iga kallaletungi;

lugedes tarvilikuks defineerida üldise julgeoleku huvides võimalikult täpsemalt kallaletungi, et kõrvaldada igasuguse ettekäände tema õigustamiseks;

konstateerides, et kõigil riikidel on võrdselt õigus iseseisvusele, julgeolekule, oma territooriumide kaitsele ja oma asutuste vabale arengule;

juhitud soovist kindlustada üldise rahu huvides kõigile rahvastele nende maa territooriumi puutumatust;

lugedes kasulikuks üldise rahu huvides panna maksma endi maade vahel täpsed reeglid, mis defineerivad kallaletungi, oodates seni kuni need reeglid leiavad üldist tunnustamist,

on otsustanud neil eesmärkidel sõlmida käesoleva konventsiooni ja on vastavalt volitanud seks otstarbeks:

Eesti Vabariigi Riigivanem:
Härra Dr. Oskar K a l l a s'e, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Londonis,

Läti Vabariigi President:
Härra Valdemaras S a l n a i s'i, Välisministri,

Poola Vabariigi President:
Härra Edouard R a c z y n s k i, Alalise Esindaja Rahvasteliidu juures, Erakorralise saadiku ja Täievolilise Ministri,

Tema Majesteet Rumeenia Kuningas:
Härra Nikolai T i t u l e s c o, Välisministri,

Türgi Vabariigi President:
Tevfik R ü s t ü - b e y, Välisministri,

Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu Täidesaatev Keskkomitee:
Härra Maxime L i t v i n o f f'i, Välisasjade Rahvakomissari,

Tema Keiserlik Majesteet Pärsia Shahh:
Fatollah Khan Noury E s f a n d i a r y, Chargé d'Affaires'i Londonis,

Tema Majesteet Afganistani Kuningas:
Ali M o h a m m e d K h a n'i, Haridusministri,

kes on kokku leppinud järgmistes eeskirjades:

Artikkel esimene.

Iga Kõrge Lepinguosaline kohustub võtma vastu endi vastastikustes suhetes iga teise Lepinguosalisega, arvates käesoleva Konventsiooni maksmapanemise päevast, kallaletungi definitsiooni nii nagu see on seletatud julgeoleku küsimuste Komitee esitistes 24. mail 1933 (Politis'i esitis) relvastuse vähendamise ja piiramise konverentsil, milline esitis tehti Nõukogude Delegatsiooni ettepaneku põhjal.

Artikkel II.

Järelikult tunnustatakse kallaletungijaks mõnes rahvusvahelises konfliktis, konflikti osaliste vahel maksvate kokkulepete reservatsioonil, riik, kes paneb esimesena toime ühe järgmistest toimingutest:

1. Sõjakuulutamine mõnele teisele riigile;

2. Oma relvastatud jõududega, ka ilma sõda kuulutamata, mõne teise riigi territooriumile tungimine;

3. Kallaletung oma maa-, mere- või õhujõududega, ka ilma sõda kuulutamata, mõne teise riigi territooriumile, laevadele või õhusõidukitele;

4. Mõne teise riigi randade või sadamate meriblokaad;

5. Toetuse andmine relvastatud salkadele, kes, olles tema territooriumil moodustatud, on tunginud mõne teise riigi territooriumile, või loobumine, hoolimata selle riigi palvest, kelle territooriumile tungitud, astumast kõiki tema võimuses olevaid samme oma territooriumil, et jätta nimetatud salgad ilma igasuguse abita ja kaitseta.

Artikkel III.

Ükski poliitilise, sõjaväelise, majandusliku või mõne muu iseloomuga kaalutlus ei või olla vabanduseks või õigustuseks kallaletungile, mis ette nähtud artiklis II (Näitena vaadata lisa).

Artikkel IV.

Käesolev konventsioon ratifitseeritakse Kõrgete Lepinguosaliste poolt vastavalt nende igaühe seadusandlusele.

Iga Kõrge Lepinguosaline deponeerib ratifikatsioonikirjad Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu Valitsuse juures.

Niipea, kui kaks Kõrget Lepinguosalist on deponeerinud ratifikatsioonikirjad, astub käesolev konventsioon jõusse nende kahe Lepinguosalise vahel. Ta astub jõusse kõigi teiste Kõrgete Lepinguosaliste suhtes sedamööda, kuidas need viimased deponeerivad oma korda endi ratifikatsioonikirjad.

Igast ratifikatsioonikirja deponeerimisest teatab Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu Valitsus otsekohe kõigile käesolevale konventsioonile allakirjutanud riikide Valitsustele.

Artikkel V.

Käesolevale konventsioonile kirjutati alla kaheksas eksemplaris, milledest iga Kõrge Lepinguosaline sai ühe.

Selle tõenduseks ülalloendatud täisvolinikud kirjutasid alla käesolevale konventsioonile ja kinnitasid selle oma pitseritega.

Tehtud Londonis, 3. juulil 1933.

(L. S.) O. Kallas.

(L. S.) W. Salnais.

(L. S.) Edouard Raczynski.

(L. S.) N. Titulescu.

(L. S.) T. Rüstü.

(L. S.) Maxime Litvinoff.

(L. S.) F. Noury Esfandiary.

(L. S.) Ali Mohammed.

Lisa

Kallaletungi defineerimise konventsiooni artiklile III.

Kallaletungi defineerimise konventsioonile alla kirjutanud Kõrged Lepinguosalised,

Soovides, kindlal reservatsioonil mitte milleski piirata nimetatud konventsiooni artiklis III kindlaksmääratud reegli absoluutset ulatust, anda teatavaid selgitusi kallaletungija kindlaksmääramiseks,

Konstateerivad, et ühtki kallaletungi akti nimetatud Konventsiooni artikli II mõttes ei või, muuseas, õigustada mõni järgmine asjaolu:

A. Mõne riigi sisemine olukord, näiteks,

tema poliitiline, majanduslik või sotsiaalne struktuur; tema administratsiooni oletatavad puudused; segadused, mis tekivad streikidest, revolutsioonidest, vastu-revolutsioonidest või kodusõjast;

B. Mõne riigi rahvusvaheline ülalapidamine, näiteks,

mõne välisriigi või tema kodanikkude õiguste või materjaalsete või moraalsete huvide vastu vägivalla tarvitamine või vägivalla tarvitamise hädaoht; diplomaatiliste või majanduslikkude suhete katkestamine; abinõud majanduslikuks või rahanduslikuks boikotiks; tüliküsimused, mis puutuvad majanduslikkudesse, rahanduslikkudesse või muudesse kohustustesse välisriikide vastu; piirivahejuhtumised, mis ei kuulu artiklis II tähendatud kallaletungi mõne juhu alla.

Kõrged Lepinguosalised on, teisest küljest, kokku leppinud tunnustama, et käesolev Konventsioon ei tohi olla kunagi õigustuseks tarvitada rahvaste vahelises õiguses vägivalda, mis võiks aset leida ülemises loetelus tähendatud olukordades.

(L. S.) O. Kallas.
(L. S.) W. Salnais.
(L. S.) Edouard Raczynski.
(L. S.) N. Titulescu.
(L. S.) T. Rüstü.
(L. S.) Maxime Litvinoff.
(L. S.) F. Noury Esfandiary.
(L. S.) Ali Mohammed.

Allakirjutamise protokoll.

Kõrgete Lepinguosaliste vahel on kokku lepitud, et kui edaspidi üks või mitu riiki, kes Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu otsekohesed naabrid, ühinevad käesoleva Konventsiooniga, see ühinemine annab temale või neile samad õigused ja paneb peale samad kohustused, mis allakirjutanud riikidelegi.

(allkirjad).

Convention de définition de l'agression.

Le Président de la République d'Estonie, le Président de la République de Lettonie, le Président de la République de Pologne, Sa Majesté le Roi de Roumanie, le Président de la République de Turquie, le Comité Central Exécutif de l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes, Sa Majesté Impériale le Shah de Perse et Sa Majesté le Roi d'Afghanistan,

Désireux de renforcer la paix existante entre leurs pays;

Considérant que le Pacte Briand-Kellogg, dont ils sont signataires, interdit toute agression;

Estimant nécessaire, dans l'intérêt de la sécurité générale, de définir de manière aussi précise que possible l'agression afin de prévenir tout prétexte pour sa justification;

Constatant que tous les Etats ont également droit à l'indépendance, à la sécurité, à la défense de leurs territoires, et au libre développement de leurs institutions;

Animés du désir, dans l'intérêt de la paix générale, d'assurer à tous les peuples l'inviolabilité du territoire de leur pays;

Jugeant utile, dans l'intérêt de la paix générale, de mettre en vigueur entre leurs pays des règles précises définissant l'agression, en attendant que ces dernières deviennent universelles,

Ont décidé, dans ces buts, de conclure la présente Convention et ont dûment autorisé à cet effet:

Le Président de la République d'Estonie:
M. le Dr. Oskar Kallas, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à Londres;

Le Président de la République de Lettonie:
M. Waldemaras Salnais, Ministre des Affaires Etrangères;

Le Président de la République de Pologne:
M. Edouard Raczynski, Délégué permanent auprès de la Société des Nations, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:
M. Nicolas Titulesco, Ministre des Affaires Etrangères;

Le Président de la République de Turquie:
Tevfik Rüstü-bey, Ministre des Affaires Etrangères;

Le Comité Central Exécutif de l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes:
M. Maxime Litvinoff, Commissaire du Peuple aux Affaires Etrangères;

Sa Majesté Impériale le Shah de Perse:
Fatollah Khan Noury Esfandiary, Chargé d'Affaires à Londres;

Sa Majesté le Roi d'Afghanistan:
Ali Mohammed Khan, Ministre de l'Instruction Publique,

Lesquels ont convenu des dispositions suivantes:

Article premier.

Chacune des Hautes Parties Contractantes s'engage à accepter dans ses rapports mutuels avec chacune des autres et à partir du jour de la mise en vigueur de la présente Convention la définition de l'agression telle qu'elle a été expliquée dans le rapport du Comité pour les questions de sécurité en date du 24 Mai 1933 (Rapport Politis) à la Conférence pour la réduction et la limitation des armements, rapport fait à la suite de la proposition de la Délégation Soviétique.

Article II.

En conséquence, sera reconnu comme agresseur dans un conflit international, sous réserve des accords en vigueur entre les parties en conflit, l'Etat qui, le premier, aura commis l'une des actions suivantes:

1. Déclaration de guerre à un autre Etat;
2. Invasion par ses forces armées, même sans déclaration de guerre, du territoire d'un autre Etat;
3. Attaque par ses forces terrestres, navales ou aériennes, même sans déclaration de guerre, du territoire, des navires, ou des aéronefs d'un autre Etat;
4. Blocus naval des côtes ou des ports d'un autre Etat;
5. Appui donné à des bandes armées qui, formées sur son territoire, auront envahi le territoire d'un autre Etat, ou refus, malgré la demande de l'Etat envahi, de prendre, sur son propre territoire, toutes les mesures en son pouvoir pour priver lesdites bandes de toute aide ou protection.

Article III.

Aucune considération d'ordre politique, militaire, économique ou autre ne pourra servir d'excuse ou de justification à l'agression prévue à l'Article II. (A titre d'exemple voir l'Annexe.)

Article IV.

La présente Convention sera ratifiée par les Hautes Parties contractantes conformément à la législation de chacune d'entre elles.

Les instruments de ratification seront déposés par chacune des Hautes Parties contractantes auprès du Gouvernement de l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes.

Aussitôt que les instruments de ratification auront été déposés par deux des Hautes Parties Contractantes, la présente Convention entrera en vigueur entre ces deux Parties. Elle entrera en vigueur pour toutes les autres Hautes Parties contractantes à mesure que ces dernières déposeront à leur tour leurs instruments de ratification.

Chaque dépôt des instruments de ratification sera immédiatement notifié par le Gouvernement de l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes à tous les signataires de la présente Convention.

Article V.

La présente Convention a été signés en huite exemplaires dont chacune des Hautes Parties Contractantes en a reçu un.

En foi de quoi les Plénipotentiaires énumérés ci-dessus ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Londres, le 3 juillet 1933.

(L. S.) O. Kallas.

(L. S.) W. Salnais.

(L. S.) Edouard Raczynski.

(L. S.) N. Titulescu.

(L. S.) T. Rüstü.

(L. S.) Maxime Litvinoff.

(L. S.) F. Noury Esfandiary.

(L. S.) Ali Mohammed.

Annexe à l'article III de la Convention relative à la définition de l'agression.

Les Hautes Parties Contractantes signataires de la Convention relative à la définition de l'agression,

Désirant, sous la réserve expresse de ne restreindre en rien la portée absolue de la régle posée à l'article III de ladite Convention, fournir certaines indications de nature à déterminer l'agresseur,

Constatent qu'aucun acte d'agression au sens de l'article II de ladite Convention ne pourra, entre autres, être justifié par l'une des circonstances suivantes:

A. La situation intérieure d'un Etat, par exemple

sa structure politique, économique ou sociale; les défauts allégués de son administration; les troubles provenant de grèves, révolutions, contre-révolutions ou guerre civile.

B. La conduite internationale d'un Etat, par exemple

la violation ou le danger de violation des droits ou intérêts matériels ou moraux d'un Etat étranger ou de ses ressortissants; la rupture des relations dilpomatiques ou économiques; les mesures de boycottage économique ou financier; les différends relatifs à des engagements économiques, financiers ou autres envers des États étrangers; les incidents de frontière ne rentrant pas dans un des cas d'agression indiqués dans l'Article II.

Les Hautes Parties Contractantes sont d'autre part d'accord pour reconnaître que la présente Convention ne devra jamais servir à légitimer les violations du droit des gens qui pourraient être impliquées dans les circonstances comprises dans l'énumération ci-dessus./.

(L. S.) O. Kallas.
(L. S.) W. Salnais.
(L. S.) Edouard Raczynski.
(L. S.) N. Titulescu.
(L. S.) T. Rüstü.
(L. S.) Maxime Litvinoff.
(L. S.) F. Noury Esfandiary.
(L. S.) Ali Mohammed.

Protocole de signature.

Il est convenu entre les Hautes Parties Contractantes que si ultérieurement un ou plusieurs des autres Etats immédiatement voisins de l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes adhère à la présente Convention, cette adhésion lui ou leur conférera les mêmes droits et imposera les mêmes obligations que ceux des signataires originaires.

(signatures).

Riigikogu poolt 27. oktoobril 1933 vastuvõetud

637. Eesti-Läti-Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu vahelise reisijate- ja kaubaveo raudtee-otseühenduse konventsiooni lõpetamise kokkuleppe kinnitamise seadus.

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Riias 21. aprillil 1933 allakirjutatud Eesti-Läti-Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu vaheline kokkulepe nimetatud riikide vahel 29. oktoobril 1925 sõlmitud reisijate- ja kaubaveo raudtee-otseühenduse konventsiooni lõpetamiseks.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega kokkuleppe eesti-, läti- ja venekeelne tekst.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär J. Loosalu.

Asjadevalitseja E. Maddison.

KOKKULEPE.

Eesti Vabariigi Riigivanem, Latvija Vabariigi President ja Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu Täidesaatev Keskkomitee otsustasid ära muuta Konventsiooni Eesti, Latvija ja Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu vahel reisijate ja kaubaveo raudtee otseühenduse kohta, mis on alla kirjutatud Riias 29. oktoobril 1925. a., ühes nelja lisaga, milleks määrasid oma volinikkudeks:

Eesti Vabariigi Riigivanem:

Jaan Mölder'i, Ajutise Esindaja Lätis,

Latvija Vabariigi President:

Kārlis Blodnieks'i, Läti Raudteede Peadirektori,

Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu Täidesaatev Keskkomitee:

Alexei Ivanovič Sviderski, Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu Täisvolilise Esindaja Lätis,

Tähendatud volinikud, vastastikku esitades oma volitused ja leides need olevat tarvilises korras, leppisid kokku järgmises:

Art. 1.

Tunnistada äramuudetuks Konventsiooni Eesti, Latvija ja Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liidu vahel reisijate ja kaubaveo raudtee otseühenduse kohta 29. oktoobrist 1925 a. ühes nelja lisaga.

Art. 2.

Käesolev kokkulepe kuulub iga kokkuleppe osalise ratifitseerimisele. Ratifikatsioonikirjad antakse alalhoidmiseks Latvija Valitsusele, mille kohta seatakse kokku protokoll. Alalhoidmiseks andmise teostavad kõik osavõtjad ühel ajal Riias lähemal ajal.

Art. 3.

Käesolev kokkulepe astub jõusse ratifitseerimisekirjade äraandmise protokolli kokkuseadmise kuule järgneva teise kuu esimesest päevast.

Art. 4.

Käesolev kokkulepe on koostatud kolmes eksemplaris, eesti, läti ja vene keeles, kusjuures kokkuleppe tõlgitsemisel kõik kolm teksti loetakse autentseteks.

Ülaltähendatu tõenduseks kokkuleppinud poolte volinikud kirjutasid alla käesolevale kokkuleppele ja kinnitasid ta oma pitseritega.

Tehtud Riias, 21. aprillil 1933. a.

NOLGĪUMS.

Latvijas Republikas Prezidents, Igaunijas Repubiikas Galva un Padomju Sociālistisko Republiku Savienības Centrālā Izpildu Komiteja nolēma atcelt starp Latviju, Igauniju un Padomju Sociālistisko Republiku Savienību 1925. gada 29. oktobrī Rīgā parakstīto konvenciju par dzelzceļu tiešu pasažieru un preču satiksmi līdz ar 4 pielikumiem, kādam nolūkam iecēla par saviem pilnvarotiem:

Latvijas Republikas Prezidents:

Kārli Bļodnieku, Latvijas Dzelzceļu galveno direktoru,

Igaunijas Republikas Galva:

Jaan Mölder, Igaunijas Chargé d'Affaires Latvijā,

Padomju Sociālistisko Republiku Savienības Centrālā Izpildu Komiteja:

Alekseju Ivanoviču Sviderski, Padomju Sociālistisko Republiku Savienības Pilnvaroto pārstāvi Latvijā.

Pēc pilnvaru savstarpējas uzrādīšanas, kuŗas atzītas par pienācīgā formā sastādītām un pilnīgā kārtībā esošām, augšminētie pilnvarotie vienojās par sekojošo:

1. pants.

Atzīt par atceltu 1925. gada 29. oktobra konvenciju starp Latviju, Igauniju un Padomju Sociālistisko Republiku Savienību par dzelzceļu tiešu pasažieru un preču satiksmi līdz ar 4 pielikumiem.

2. pants.

Šis nolīgums ir ratificējams no katras Līdzējas Puses. Ratifikācijas grāmatas nododamas Latvijas valdībai glabāšanai, par ko sastādams protokols. Nodošanu glabāšanai visi dalībnieki izdarīs kopīgi Rīgā vienā laikā vistuvākā nākotnē.

3. pants.

Šis nolīgums stājas spēkā otrā mēneša pirmā dātumā, skaitot no protokola parakstīšanas par ratifikācijas grāmatu nodošanu glabāšanā.

4. pants.

Šis nolīgums sastādīts trīs eksemplāros latviešu, igauņu un krievu valodā, pie kam iztulkojot nolīgumu visi trīs teksti skaitas par autentiskiem.

Apliecinot augšā teikto, Līdzēju Pusu pilnvarotie parakstīja šo nolīgumu un uzspieda tam savus zīmogus.

Parakstīts Rīgā, 1933. gada 21. aprilī.

СОГЛАШЕНИЕ.

Центральный Исполнительный Комитет Союза Советских Социалистических Республик, Президент Латвийской Республики и Глава Эстонской Республики решили отменить Конвенцию между Союзом Советских Социалистических Республик, Латвией и Эстонией о прямом пассажирском и грузовом железнодорожном сообщении, подписанную в гор. Риге 29-го октября 1925 года, с 4 к ней приложениями, для чего назначили своими Уполномоченными:

Центральный Исполнительный Комитет Союза Советских Социалистических Республик:

Алексея Ивановича Свидерского, Полномочного Представителя Союза Советских Социалистических Республик в Латвии,

Президент Латвийской Республики:

Карла Блоднека, Главного директора Латвийских железных дорог,

Глава Эстонской Республики:

Яна Мелдера, Поверенного в Делах Эстонии в Латвии.

Означенные Уполномоченные, по взаимном пред'явлении своих полномочий, найденных составленными в надлежащем порядке, согласились о нижеследующем:

Статья 1-ая.

Признать отмененной Конвенцию между Союзом Советских Социалистических Республик, Латвией и Эстонией о прямом пассажирском и грузовом железнодорожном сообщении от 29-го октября 1925 года с 4 к ней приложениями.

Статья 2-ая.

Настоящее Соглашение подлежит ратификации каждой из договаривающихся сторон. Ратификационные грамоты будут сданы на хранение Правительству Латвии, о чем будет составлен протокол. Сдача на хранение будет произведена всеми участниками одновременно в Риге в кратчайший срок.

Статья 3-я.

Настоящее Соглашение вступает в силу с первого числа второго месяца следующего за месяцем, в котором будет составлен протокол о сдаче на хранение ратификационных грамот.

Статья 4-ая.

Настоящее Соглашение составлено в трех экземплярах на русском, латышском и эстонском языках, причем при толковании Соглашения все три текста считаются аутентичными.

В удостоверение вышеизложенного Уполномоченные договаривающихся сторон подписали настоящее Соглашение и скрепили его своими печатями.

Учинено в г. Риге, 21 апреля 1933 года.

(L. S.) J. Mölder.
(L. S.) K. Blodnieks.
(L. S.) A. Sviderski.

Riigikogu poolt 27. oktoobril 1933 vastuvõetud

638. Eesti-Leedu kaubandusliku kokkuleppe muutmise protokolli kinnitamise seadus.

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Kaunases, 15. jaanuaril 1931 nootidevahetuse teel sõlmitud Eesti-Leedu kaubandusliku kokkuleppe muutmise protokoll, kirjutatud alla Tallinnas 17. mail 1933.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega protokolli prantsusekeelne tekst eestikeelse tõlkega.

§ 3. Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär J. Loosalu.

Asjadevalitseja E. Maddison.

PROTOKOLL.

Eesti Vabariigi Valitsuse ja Leedu Vabariigi Valitsus, esindatud vastavalt

Hra A. Rei, Eesti Välisministriga,

ja

Hra B. Dailide, Leedu Erakordse Saadiku ja Täievolilise Ministriga Tallinnas, leppisid kokku järgnevas:

Kaunases 15. jaanuaril 1931. vahetatud nootide, mis moodustavad Eesti-Leedu vahelise ajutise kaubandusliku kokkuleppe, kolmas lõige, samuti nimestikud A ja B selle kokkuleppe juures tühistatakse, ilma et see tühistamine mõjuks kokkuleppe kõigile teistele eeskirjadele, mis jäävad jõusse.

Käesolev Protokoll astub jõusse päeval, mis järgneb teadaannete vahetamisele protokolli kinnitamise kohta vastavate riikide kompetentsete võimude poolt.

Selle tõenduseks vastavad täisvolinikud kirjutasid alla käesolevale Protokollile.

Tehtud Tallinnas, kahes eksemplaris, 17. mail 1933.

A. Rei. Br. Dailidé.

PROTOCOLE.

Le Gouvernement de la République Estonienne et le Gouvernement de la République Lithuanienne, représentés respectivement par

M. A. Rei, Ministre des Affaires Etrangères d'Estonie,

et

M. B. Dailidé, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Lithuanie à Tallinn, sont tombés d'accord sur ce qui suit:

Le troisième alinéa des notes échangées à Kaunas le 15. janvier 1931 et constituant l'accord commercial provisoire entre l'Estonie et la Lithuanie, ainsi que les listes A et B annexées à cet accord, sont abolis sans que cette abolition porte atteinte à la validité de toutes les autres dispositions de l'accord lesquelles resteront en vigueur.

Le présent protocole entrera en vigueur le jour suivant l'échange des notifications communiquant son approbation par les autorités compétentes des États respectifs.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Protocole.

Fait à Tallinn, en double expédition, le 17 mai 1933.

A. Rei. Br. Dailidé.

Riigikogu poolt 27. oktoobril 1933 vastuvõetud

639. Eesti-Poola vahelise veterinaarkonventsiooni ja selle lõpp-protokolli kinnitamise seadus.

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Eesti-Poola vaheline veterinaarkonventsioon ja selle lõpp-protokoll, mõlemad kirjutatud alla Tallinnas 26. septembril 1933.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega konventsiooni ja selle lõpp-protokolli prantsusekeelne tekst eestikeelse tõlkega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär J. Loosalu.

Asjadevalitseja E. Maddison.

VETERINÄÄRKONVENTSIOON EESTI JA POOLA VAHEL.

Eesti Vabariigi Riigivanem ja Poola Vabariigi President, soovides korraldada ühelt kummastki maast pärit loomade ja nende saaduste transiiti läbi teise maa, on otsustanud sõlmida konventsiooni ja on määranud sel otstarbel oma täisvolinikkudeks, nimelt:

Eesti Vabariigi Riigivanem:

Härra Ants Piip'i, Välisministri, ja

Poola Vabariigi President:

Härra Jan Starzewski, Poola Charge d'Affaires'i Tallinnas,

kes, pärast oma hääs ja nõutud vormis leitud täisvolituste vastastikku esitamist, on leppinud kokku järgnevais eeskirjades.

Artikkel 1.

Ühe Kõrge Lepinguosalise territooriumilt päritolevate elusloomade, nende saaduste kui ka nakkushaigust kanda võivate ainete ja esemete transiit läbi teise lepinguosalise territooriumi piiratakse kindlatele piiripunktidele.

Lepinguosalised teevad enne käesoleva konventsiooni maksmapanemist üksteisele teatavaks nende tollipunktide nimestiku, mis avatud loomade ja nende saaduste, kui ka nakkushaigusi kanda võivate ainete ja esemete transiidiks. Nemad kohustuvad seal korraldama nii sanitaar kui ka kaubanduslikke nõudeid rahuldava asjaajamise. Nemad teevad üksteisele samuti õigel ajal teatavaks muudatused, mis tähendatud nimestikus ette on võetud.

Artikkel 2.

Artikkel esimeses tähendatud loomade hulka kuuluvad hobused, eeslid ja nende risted, veised, lambad, kitsed, sead ja sulgloomad.

Artikkel 3.

Ülevaltähendatud artikkel 2 nimetatud loomade ja nende saaduste kui ka nakkushaigusi edasikanda võivate ainete ja esemete transiidiks ei ole tarvis transiitriigilt mingisugust eel- või eriluba.

Teistliiki elusloomade transiidiks on transiitriigilt tarvis nõutada eriluba.

Artikkel 4.

Transiitelusloomad alluvad piiril veterinäärarsti järelevaatusele.

Loomadel peab kaasas olema päritolu- ja tervisetunnistus, milledes tähendatud loomade päritolu koht ja sihtkoht.

Tunnistus (vorm. nr. 1) peab sisaldama kas riikliku või riigi poolt volitatud loomaarsti attestatsiooni, et loomad on leitud olevat terved ja pealelaadimise momendil ilma igasuguse nakkava haiguseta ja et ei ole olnud nii päritolu kogukonnas kui ka selle naaberkogukondades samuti ka kas raudteele või laevale laadimise kohani läbistatud kohtades:

a) vähemalt möödunud 6 kuu jooksul — veiste katku ja veiste kopsutaudi;

b) vähemalt möödunud 40 päeva jooksul — kargtaudi, sigade katku, sigade tüüfust ja paratüüfust, sigade kopsutaudi ja lammaste rõugeid;

c) vähemalt möödunud 21 päeva jooksul — suu- ja sõrataudi ja lindude katku; ei ühtegi veiste kopsutaudi, suu- ja sõrataudi, lammaste rõugete, sigade katku, kargtaudi, sigade tüüfuse ja paratüüfuse, sigade kopsutaudi ja lindude katku juhtu. Need kitsendused on piiratud iga haiguse suhtes seda vastuvõtva loomatõuga.

Põrnataudi, kohiseva muhutaudi, tatitaudi, sigade punataudi, veiste ja põtrade taudi ja sigade kopsutaudi, samuti marutaudi üksikjuhud ei takista tunnistuse väljaandmist, väljaarvatud need loomad, mis on pärit väljaveomaa veterinäärmääruste kohaselt veterinäärkontrollile alluvatest lautadest ja kohtadest.

Kärnataudi kindlakstegemine lammaste ja kitsede juures ei takista tunnistuse väljaandmist kabiloomadele ja ümberpöördult.

Kabiloomade ja veiste tunnistused on individuaalsed, lammaste, kitsede, sigade, samuti kui sulgloomade tunnistused on kollektiivsed. Kollektiivtunnistustele võib märkida ainult üht liiki ühele isikule kuuluvaid ja ainsas saadetises ühte kohta määratud loomi; tunnistused peavad olema küllalt täielikud, et ära hoida loomade vahetamist.

Tunnistusi ei või välja anda üle kolme päeva (väljaandmise päev välja arvatud) enne saadetise teeleminekut. Vedu peab teostuma ilma peatuseta. Transpordi katkemisel vis majori põhjusel märgib päritolu- või transiitriigi või riigi poolt selleks volitatud loomaarst päritolu- ja tervisetunnistuse teisele küljele klauseli, mis koostatud käesolevale konventsioonile juurelisatud vorm nr. 2 kohaselt.

Ühe saadetise loomi peab transiitriigi piiril ühekorraga esitama sanitaarveterinäär ülevaatusele. Erandi sellest moodustab looma lõppemine õnnetuse läbi, mis ühe Kõrge Lepinguosalise sanitaar-veterinäär ametvõimu poolt kindlaks tehtud ja selle poolt päritolu- ja tervisetunnistusel atesteeritud.

Veo kestvus määratakse kindlaks kas veokirjade või laevapaberite järgi.

Artikkel 5.

Transiidina veetavad liha, rasv, sulatatud searasv ja igatseltsi prepareeritud lihasaadused alluvad transiitriigi piiril veterinäär kontrollile.

Lihal ja prepareeritud lihasaadetistel peab olema kaasas päritolu- ja puhtusetunnistus vastavalt käesolevale konventsioonile juurdelisatud vormile nr. 3, mis tõendab, et need on eranditult saadud loomadelt, mis on enne ja pärast tapmist järele vaadatud riikliku või riigi poolt volitatud loomaarsti poolt, kes on tunnistanud selle liha terveks, ilma tingimusteta inimtoiduks kõlbulikuks ja prepareerituks ning käitletuks kõigi hügieeniliste nõuete kohaselt. Sealiha ja sealiha saaduste jaoks peab tunnistus veel tähendama, et trihinoskoobiline katse on annud negatiivse tulemuse.

Lihad märgitakse templiga, millest äratõmme on saadetisel kaasasoleval tunnistusel. Iga tunnistus peab käima ainult ühelt loomaliigilt ja ühe päritoluga liha kohta, mis kuulub ühele omanikule ja on ühele saajale adresseeritud.

Väljalõikamiste, servaskestade kõrvaldamiste, samuti kui normaalselt juurekuuluvate ganglioonide eemaldamiste järelduseks on igal juhul vastava liha tagasisaatmine.

Värske või külmetuse teel konserveeritud liha tuleb transiitmaa veterinäär-kontrollile esitada vastavalt järgmistele tingimustele:

a) veise liha: nülitud või nülgimata loomakehad, tervelt või jaotatud poolteks või neljandikkudeks;

b) lamba ja kitse liha: nülitud või nülgimata loomakehad tervelt või lahutatud poolteks;

c) sealiha: terved loomakehad või jaotatud poolteks, pekiga või ilma; pekki võib transporteerida eraldi.

Artikkel 6.

Loomatooressaaduseid võib transiitriigi piiril alistada veterinäärkontrollile; neil olgu kaasas riikliku või riigi poolt volitatud loomaarsti poolt välja antud tunnistus, mille vorm (nr. 4) on käesolevale konventsioonile juure lisatud ja mis võimaldab produktide indentifitseerimist ja tõendab, et nad on pärit loomadelt, mis vabad inimestele ja loomadele ülekantavatest haigustest.

Tunnistust ei nõuta nende saaduste kohta, milliste ümbertöötamist tuleb lugeda küllaldast profülaktilist kindlustust pakkuvaks (kuivatamine, soolamine, käsitamine arseeniga j.n.e., antiseptiline pesemine, autamine, desinfektsioon). On lubatud transiidiks ilma tunnistuseta ja ilma alistamata veterinäärpolitseilistele kitsendustele: sulatatud rasv, denatureeritud sulatatud rasva jäänused; lubjaga läbiimbutatud või tööstuslikult pestud vill; villa jäänused ja vill, mis saadud parkimistöökodadest; igat seltsi kinnistesse kottidesse pakitud suled; soolikad, kõrid, maod, põied, kuivatatud või soolatud sõrad, kui need vastavate nõuete kohaselt pakitud või pandud kinnistesse kastidesse või vaatidesse; metsloomade nahad; lubjaga töötletud nahkade jäänused; seaharjased ja loomakarvad täiesti kuivatatud, keedetud või lubjaga imprägneeritud (saba, lakk j.n.e.); sarved, kabjad, sõrad, kondid, kõik ilma rasvata, keedetud või kuivatatud, ilma pehmete osadeta; tööstusele määratud riiete jäänused; munad, piim ja piimasaadused.

Artikkel 7.

Transiitloomade saadetisel peab kaasas olema sihtmaa sisseveoluba või järgmise transiitriigi transiitluba, mis tõendavad, et sihtmaa või järgmine transiitmaa kohustuvad mitte mingil juhul loomi tagasi saatma, või vähemalt, et nad pole endile võtnud kohustust ühelgi juhul tagasi saata loomi, loomasaadusi või asju, mis nakkavat haigust edasi võiksid anda.

Värske konserveeritud või prepareeritud liha ja haigust edasi anda võivate ainete ja esemete transiit ühe lepinguosalise territooriumilt läbi teise lepinguosalise territooriumi on lubatud raudteel, kinnistes ja plombeeritud vagunites, ja laevadel, ilma et nõutaks väljumisel järgmise transiit- või sihtmaa eelluba.

Transiitvagunid plombeeritakse transiitmaale saabumise jaama tolli poolt ja esitatakse niisuguses seisukorras sihtmaa saabumise või transiitriigi väljumise tollipunktile. Loomi sisaldavad vagunid plombeeritakse viisil, mis kindlustab, et loomi ei saa vahetada ega maha laadida, kuid mis ei takistaks nende toitmist. Iga ümber- või mahalaadimine on põhimõtteliselt keelatud.

Tarvilisel korral või eriloal võib ümber- või mahalaadimine sündida riikliku või riigi poolt volitatud loomaarsti järelevalve all.

Loomade ja nende värskete saaduste transiidiks tarvitatavad vagunid peavad olema täiesti veekindlad.

Artikkel 8.

Loomad, mis on tunnistatud loomaarstlikul järelevaatusel piiril haigeteks, infitseerituks või kahtlaseks mõne sarnase nakkava haiguse suhtes, mille ülesandmine on sunduslik, saadetakse tagasi. Samuti saadetakse tagasi ka saadetised, mis ei vasta käesoleva konventsiooni nõuetele.

Ülaltähendatud loomaarst märgib tunnistusele tagasisaatmise põhjuse, varustab deklaratsiooni oma allkirjaga ja informeerib sellest kohe teise lepinguosalise piiriäärset vastavat veterinäär ametvõimu. Tunnistus, millele juurdelisatud protokoll asjaolude konstateerimise ja tehtud korralduste üle, saadetakse transiitriigi loomaarsti poolt oma riigi veterinäär keskvalitsusele; viimane annab sellest teada päritolu riigile.

Kui nakkav haigus, mille ülesandmine transiitriigis on sunduslik, tehakse kindlaks transiitloomade juures peale saabumise jaama läbistamist, siis need loomad alluvad transiitriigis maksvusel olevatele määrustele ja seadustele; selles asjas kokkuseatud protokoll saadetakse viivitamata kompetentse veterinäär-ametvõimu poolt teisele osalisele.

Artikkel 9.

Kui veiste katk või veiste nakkav kopsutaud tehakse kindlaks ühe Kõrge Lepinguosalise territooriumil, siis teisel osalisel on õigus keelata või piirata, seni kuni kestab nakkavuse hädaoht, loomade, nende saaduste, kui ka nakkuse idusid kanda võivate ainete ja esemete transiiti.

Artikkel 10.

Kui loomade läbiveo järeldusel mõni episootiline haigus, mille ülesandmine on sunduslik, on sisse toodud ühe Kõrge Lepinguosalise territooriumilt teisele ehk kui mõni neist haigustest omab kardetava ilme teise Lepinguosalise territooriumil, siis teisel lepinguosalisel on õigus hädaohu kestvuse ajaks piirata või ära keelata nende haigusele vastuvõtlikkude loomaliikide transiiti, mis pärit haigustest puudutatud või ähvardatud piirkondadest. Samadel tingimustel transiidi piiramine või keeld võib laieneda loomariigist päritolevatele saadustele või haiguse idusid kanda võivatele esemetele.

Neid sisseveo kitsendusi ja keelde võib käsitada ainult haigustest puudutatud ja nende naaberterritooriumide kohta. Territooriumiks loetakse: Eestis loomaarsti jaoskonnad ja Poolas jaoskonnad (powiaty).

Transiiti ei saa keelata põrnataudi, kohiseva muhutaudi, veiste ja põtrade taudi, marutaudi, tatitaudi, sigade punataudi, tiisikuse ja sügeliste puhul.

Artiklis 4, tähed a, b, c tähendatud haiguste, välja arvatud veiste katk, nakkuse hädaohu kestvus piiratakse samas artiklis ettenähtud tähtaegadega. See kestvus arvestatakse ametliku teadaande päevast, millega tõendatakse haiguse möödumist.

Artikkel 11.

Kummagi Kõrge Lepinguosalise veterinäär keskametvõimud avaldavad iga kuu veterinäär bülletääni, kus tähendatud loomade nakkushaiguste statistika. See bülletään saadetakse otsekohe peale avaldamist teise lepinguosalise veterinäär keskametvõimudele.

Artikkel 12.

Kui ühe Kõrge Lepinguosalise territooriumil konstateeritakse veiste katku, veiste kopsutaudi, kabiloomade kargtaudi ning suu- ja sõrataudi, mis omavad kardetava kuju ja mis rohkearvuliste surmajuhtudega, siis teatatakse sellest kohe telegraafi teel teise Lepinguosalise veterinäär keskvõimule.

Artikkel 13.

Kummalegi Kõrgetest Lepinguosalistest jääb õigus, kui ta arvab selle otstarbekohase ja nii kauaks kui ta arvab tarvilise olevat, saata esindaja teise lepinguosalise maale andmete muretsemiseks sanitaar-veterinäär seisukorra ja sinna kuuluvate asutuste kui ka veterinäärmääruste täitmise üle.

Kõrged Lepinguosalised teevad tarvilised korraldused, et kergendada ülevaltähendatud esindajale tema ametikohuste täitmist.

Artikkel 14.

1. Käesolev konventsioon ratifitseeritakse ja ratifikatsioonikirjad vahetatakse Varssavis niipea kui see võimalik.

2. Tema astub jõusse kolmekümnendal päeval peale ratifikatsioonikirjade vahetamist.

3. Konventsioon on sõlmitud ühe aasta peale ja see tähtaeg algab maksmapanemise päevast. Teda pikendatakse vaikival nõusolekul määramata kestvuseks, kui ta ei ole ühe Lepinguosalise poolt üles öeldud vähemalt kolm kuud enne selle aastase perioodi möödumist. Vaikival nõusolekul pikenduse juhul iga Lepinguosaline jätab omale õiguse ülesöelda käesoleva konventsiooni igal ajal kaks kuud ette teatades.

Selle tõenduseks Täisvolinikud kirjutasid alla käesolevale konventsioonile.

Tehtud Tallinnas, kahes eksemplaris, 26. septembril ükstuhat üheksasada kolmekümnekolmandal aastal.

A. Piip.

J. Starzewski.

Lõpp-protokoll.

Tänasel kuupäeval sõlmitud loomade, loomariigist päritolevate saaduste ja nakkushaigusi kandavõivate ainete ning esemete transiiti puutuva veterinäärkonventsiooni allakirjutamisele asumise silmapilgul allakirjutanud Täisvolinikud, soovides täiendada ja täpsemalt kindlaks määrata selle tingimusi, leppisid kokku järgmises:

1. Käesoleva veterinäärkonventsiooni artikkel 8 mõttes loetakse kahtlaseks loomad, mis on viibinud ühes vagunis või ühel laeval haigete või haigetega kokkupuutunud loomadega; need, mis olid laadimisel või mahalaadimisel kokkupuutumises kas haigete või haigetega kokkupuutunud loomadega; need, mis olid kaudselt külgehakkamise hädaohus desinfitseerimata kohtadest läbikäigul, kaidel ja sildadel j.n.e.

2. Jooksuhobuseid ja võistlustele või sportlistele katsetele määratud hobuseid võib lasta sisse vedada ilma eelloata ja transiidiks siis, kui neil on kaasas selles konventsioonis ettenähtud tunnistuse asemel hobuspordi seltsi esimehe poolt väljaantud tunnistus (nende seltside nimekiri teatatakse kummagi Kõrge Lepinguosalise poolt teisele). See tunnistus peab olema varustatud tempelmärgiga ja hobuspordi seltsi või klubi viisaga ning peab sisaldama omaniku nime ja elukoha, üles lugema looma täpsed tunnusmärgid, päritolu ja sihtkoha, samuti ka riikliku või riigi poolt volitatud loomaarsti teadaande, mis tõendab looma head tervist ja et asutuses, kust loom tuleb, ei ole nakkushaigusi.

3. On kindlaks määratud, et käesoleva konventsiooni tingimusi, kui see tarvilik peaks olema, võib laiendada uue kokkuleppega Kõrgete Lepinguosaliste vahel teistele, praegu tuntud ja tundmata haigustele, millede edasiandmine võiks olla põhjendatult kardetav.

4. Käesoleva konventsiooni kohaldamisse puutuvaid kiire iseloomuga teadaandeid võivad vahetada otsekohe kummagi Kõrge Lepinguosalise veterinäär-keskametivõimud; ärakiri sellest antakse üle diplomaatilisel teel.

5. Kui ühele Kõrgele Lepinguosalisele on teatatud veiste katkust, veiste kopsutaudist ja ühekabjaliste kargtaudist mõne piiriäärse kolmanda riigi territooriumil, siis on tema kohustatud sellest telegraafi teel teatama teisele Lepinguosalisele, ühtlasi ka teatades kaitseabinõudest, mis tema on võtnud tarvitusele selle haiguse sissetungimise ärahoidmiseks.

6. Käesoleva konventsiooni kohaselt väljaantud tunnistused peavad olema kokku seatud väljaandja riigi keeles ühes ridadevahelise tõlkega prantsuse keeles.

7. Käesoleva konventsiooni kohaselt väljaantud tunnistusel ei ole konsulaarviisa nõutav.

8. Mis puutub veterinäärjärelevaatuse maksudesse, siis annavad mõlemad kõrged lepinguosalised vastastikku üksteisele enamsoodustatud riigi käitluse.

9. Samuti kohustuvad Lepinguosalised vastastikku alal hoidma ja arendama praegu maksvusel olevat riiklikku veterinäär korraldust, mis on organiseeritud kooskõlas Rahvasteliidu majanduskomitee ja Rahvusvahelise taudide ameti poolt ülesseatud põhimõtetega.

Tehtud Tallinnas, 26. septembril tuhat üheksasada kolmekümnekolmandal aastal.

A. Piip.

J. Starzewski.

CONVENTION VETERINAIRE ENTRE L'ESTONIE ET LA POLOGNE.

Le Chef de la République d'Estonie et le Président de la République de Pologne, désireux de régler la question du transit des animaux et de leurs produits provenant de l'un des deux pays à travers l'autre, ont décidé de conclure une convention et ont désigné à cet effet comme leurs plénipotentiaires, savoir:

Le Chef de la République d'Estonie:

Monsieur Ants Piip, Ministre des Affaires Etrangères, et

Le Président de la République de Pologne:

Monsieur Jan Starzewski, Chargé d'Affaires de Pologne à Tallinn,

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1.

Le transit par le territoire de l'une des Hautes Parties contractantes des animaux, de leurs produits ainsi que des matières ou objets susceptibles de transmettre une maladie contagieuse, de provenance du territoire de l'autre Partie contractante, sera limitée à certains points de la frontière.

Les Parties contractantes se communiqueront, avant la mise en vigueur de la présente Convention, la liste des bureaux de douane ouverts au transit des animaux et de leurs produits bruts ainsi que des matières ou objets susceptibles de transmettre une maladie contagieuse. Elles s'engagent à y organiser le Service de manière à donner satisfaction aux exigences vétérinaires et aux nécessités commerciales. Elles se communiqueront également, en temps utile, les modifications apportées à ladite liste.

Article 2.

Les animaux visés à l'article premier comprennent les sujets des espèces chevaline, asine et leurs croisement, bovine, ovine, caprine, porcine, ainsi que les volailles.

Article 3.

Le transit des animaux visés à l'article 2 ci-dessus et de leurs produits, ainsi que des matières ou objets susceptibles de transmettre une maladie contagieuse ne fera l'objet d'aucune autorisation préalable ou spéciale de la part de l'Etat du transit.

Le transit des animaux vivants des autres espèces devra faire l'objet d'une autorisation spéciale de l'Etat du transit.

Article 4.

Les animaux en transit seront soumis à la frontière à une visite faite par un médecin vétérinaire.

Les animaux seront accompagnés d'un certificat d'origine et de santé indiquant le lieu d'origine et le lieu de destination des animaux.

Le certificat (modèle no. 1) doit contenir l'attestation d'un médécin vétérinaire de l'Etat ou agréé par l'Etat, que les animaux ont été trouvés sains et exempts de toute maladie contagieuse au moment de l'embarquement, et qu'il n'existait ni dans la commune d'origine ni dans les communes avoisinantes, non plus que dans les localités parcourues jusqu'au lieu d'embarquement par voie ferrée ou par bateau:

a) depuis au moins 6 mois — la peste bovine et la péripneumonie contagieuse des bovidés;

b) depuis au moins 40 jours — la dourine, la peste porcine, l'entérite infectieuse, la septicémie du porc et la clavelée;

c) depuis au moins 21 jours — la fièvre aphteuse et la peste aviaire; ni aucun cas de péripneumonie contagieuse, de fièvre aphteuse, de clavelée, de peste de porc, de dourine, d'entérite infectieuse, de septicémie de porc et de peste aviaire. Ces restrictions sont limitées pour chaque maladie aux espèces réceptives.

La constatation de cas sporadiques de charbon bactéridien, de charbon emphysémateux ou symptomatique, de morve, de rouget du porc, de septicémie hémorragique des ruminants et du porc, ni de la rage, n'empêchera pas la délivrance du certificat, sauf pour les animaux des étables ou des localités soumis au contrôle vétérinaire d'après les règlements vétérinaires du pays d'exportation.

La constatation de la gale chez les animaux des espèces ovine et caprine n'empêchera pas la délivrance du certificat pour les solipèdes et vice-versa.

Pour les solipèdes et les bovidés, les certificats seront individuels, pour les animaux des espèces ovine, caprine, porcine, ainis que pour les volailles les certiffcats seront collectifs. Les certificats collectifs ne pourront comprendre que des animaux de même espèce appartenant à une seule personne, destinés à une même localité et compris dans un même transport; ils devront contenir des indications suffisantes pour empêcher toute substitution d'animaux.

Les certificats ne devront pas être délivrés plus de trois jours avant la mise en route non compris le jour de la délivrance. Le transport devra être effectué sans interruption. En cas de rupture de chargement pour cause de force majeure le médecin vétérinaire de l'Etat ou agréé par l'Etat du pays d'origine ou du pays de transit, notera au verso du certificat respectif d'origine et de santé une clause établie au modèle no. 2 joint à la présente Convention.

Les animaux d'un convoi doievnt être présentés en totalité à la visite sanitaire vétérinaire à la frontière du pays de transit. Exception sera faite en cas de mort accidentelle constatée par les autorités vétérinaires de l'une des Hautes Parties contractantes et attestée par elles sur le certificat d'origine et de santé.

La durée du voyage est établie d'après la lettre de voiture ou les papiers de bord.

Article 5.

La viande, les graisses, les saindoux et toutes les préparations de viande en transit seront soumises à la frontière de l'Etat de transit au contrôle vétérinaire.

Les viandes et préparations de viandes doivent être accompagnées d'un certificat d'origine et de salubrité conforme au modèle no. 3 joint à la présente Convention attenstant qu'elles proviennent exclusivement d'animaux soumis, avant et après l'abatage, à la visite d'un médecin vétérinaire de l'Etat ou agréé par l'Etat, qui aura déclaré ces viandes saines, propres à la consommation humaine sans conditions, préparées et manipulées suivant toutes les règles de l'hygiène. Pour les viandes de porc ou préparations de viandes de porc, le certificat mentionnera qu'un examen trichinoscopique a été pratiqué avec un résultat négatif.

Les viandes seront marquées avec une estampille reproduite sur le certificat accompagnant l'envoi. Chaque certificat devra s'appliquer à de viandes d'une même espèce animale et d'une même origine appartenant au même propriétaire et expédiées à un même destinataire.

Les excisions, le grattage de séreuses ainsi que l'enlèvement des ganglions normalement adhérents entrainent, en tous les cas, le refoulement des viandes respectives.

Les viandes fraîches ou conservées par un procédé frigorifique devront être présentées au contrôle vétérinaire du pays de transit dans les conditions suivantes:

a) viande de boeuf: animaux entiers, dépouillés ou non, ou divisés par moitiés ou par quartiers;

b) viande de mouton et de chèvre: animaux entiers, dépouillés ou non, ou divisés par moitiés;

c) viande de porc: animaux entiers, ou divisés par moitiés avec ou sans le lard; celui-ci peut être transporté séparément.

Article 6.

Les produits animaux bruts frais pourront être soumis par l'Etat de transit au contrôle vétérinaire à la frontière; ils seront accompagnés d'un certificat dont le modèle no. 4 est joint à la présente Convention, délivré par un médecin vétérinaire de l'Etat ou agréé par l'Etat, permettant leur identification et attestant qu'ils proviennent d'animaux indemnes de maladies pouvant être communiquées à l'homme ou aux animaux par lesdits produits.

Le certificat ne sera pas exigé pour les produits qui ont subi un traitement considéré comme offrant une garantie suffisante au point de vue de prophylaxie (dessication, salaison, traitement arsénical ou autres, lavage antiseptique, étuvage, désinfection etc.). Seront admis au transit sans certificat, et ne seront pas soumis à des restrictions pour des raisons de police vétérinaire le suif fondu; les cretons dénaturés; la laine imprégnée de chaux ou lavée industriellement; les résidus de laine et la laine provenant de tanneries; les plumes de toute sorte emballées en sacs clos; les boyaux, les gosiers, les estomacs, les vessies, les ongles séchés ou salés, emballés convenablement ou mis en caisses ou en barils clos; les peaux des animaux sauvages; les résidus de peaux traités à la chaux; le poil de porc et le poil d'animaux parfaitement séché ou bouilli ou imprégné de chaux (queues, crinières etc.), les cornes, les sabots, les ongles, les os, tous dégraissés ou bouillis ou séchés et dégagés des parties molles; les résidus d'étoffes destinés à l'industrie; les oeufs, le lait et les produits laitiers.

Article 7.

Les transports des animaux en transit devront être accompagnés d'une autorisation d'importation du pays de destination ou d'une autorisation de transit du pays de transit suivant, à cette condition que le pays destinataire ou le pays de transit suivant prennent l'engagement de ne refouler en aucun cas les animaux, à moins que lesdits pays n'aient pris l'engagement permanent de ne refouler, en aucun cas, les animaux, produits animaux ou objets susceptibles de transmettre une maladie contagieuse.

Le transit de la viande fraîche, conservée ou préparée, des matières et des objets susceptibles de transmettre une maladie, du territoire d'une des Parties contractantes à travers le territoire de l'autre, par voie ferrée, dans les wagons fermés et plombés ou par bateaux, sera admis sans que soit exigé aucun engagement préalable d'acceptation de la part du pays de transit à la sortie, ou du pays destinataire.

Les wagons en transit seront plombés par la douane de la station d'entrée du pays de transit et dans tel état ils seront présentés à la douane du bureau d'entrée du pays de destination ou du pays de transit à la sortie. Les wagons contenant les animaux seront plombés de façon à donner des garanties que les animaux ne pourront pas être substitués ou déchargés, mais qui n'empêchera pas leur alimentation. Tout débarquement ou transbordement sera interdit en principe. En cas de nécessité ou après autorisation spéciale, le débarquement ou le transbordement pourront être effectués sous le contrôle d'un médecin vétérinaire de l'Etat ou agréé par l'Etat.

Les wagons employés au transit des animaux ou des produits d'animaux frais devront être parfaitement étanches.

Article 8.

Les animaux reconnus lors de la visite vétérinaire à la frontière atteints, contaminés ou suspects de l'une des maladies contagieuses dont la déclaration est obligatoire, seront refoulés ainsi que les envois qui ne répondent pas aux exigences de la présente Convention.

Le médecin vétérinaire ci-dessus indiqué notera sur le certificat le motif du refoulement, signera sa déclaration et avisera immédiatement l'autorité vétérinaire compétente de la frontière de l'autre Haute Partie contractante. Le certificat, accompagné d'un procès verbal des faits constatés, et des dispositions adoptées, sera transmis par le médecin vétérinaire du pays de transit à l'autorité vétérinaire centrale de son pays; celle-ci en donnera communication au pays d'origine.

Si une maladie contagieuse dont la déclaration est obligatoire dans le pays de transit, est constatée parmi les animaux en transit après que la station d'entrée a été franchie, à ces animaux s'appliqueront les prescriptions des lois et règlements en vigueur au pays de transit; la copie du procès-verbal dressé dans cette matière sera transmise sans délai par l'autorité vétérinaire compétente à l'autre Partie.

Article 9.

Si la peste bovine ou la péripneumonie contagieuse des bovidés sont constatées sur le territoire de l'une des Hautes Parties contractantes, l'autre

Partie aura le droit de prohiber ou de limiter aussi longtemps que dure le danger de la contagion, le transit des animaux, de leurs produits, ainsi que des matières ou objets pouvant servir de véhicule à la contagion.

Article 10.

Si, du fait du trafic des animaux, une des maladies épizootiques dont la déclaration est obligatoire venait à être importée du territoire de l'une des Hautes Parties contractantes à celui de l'autre ou bien si l'une de ces maladies revêtait un caractère menaçant dans le territoire de l'une des Parties, l'autre Partie aura le droit de limiter ou de prohiber, aussi longtemps que durera le danger, le transit des aimaux appartenant aux espèces exposées à la maladie, en provenance des territoires envahis ou menacés. Dans ces mêmes conditions la limitation ou la prohibition du transit pourra s'étendre aux produits d'origine animale ou capable de servir de véhicule à la contagion.

Ces limitations ou prohibitions à l'importation ne pourront s'appliquer qu'aux territoires envahis par la maladie et aux territoires avoisinants. On considère comme territoire: en Estonie, les districts vétérinaires (loomaarsti jaoskonnad) et en Pologne les districts (powiaty).

Le transit ne peut être prohibé dans le cas de charbon bactéridien, de charbon emphysémateux ou symptomatique de septicémie hémorragique, rage, morve, rouget du porc, tuberculose et gale.

La durée de la période de danger de contagion pour les maladies envisagées à l'article 4, lettres a, b, c, à l'exception de la peste bovine, sera limitée aux périodes prévues au même article. Cette durée sera calculée à partir du jour de la déclaration officielle qui établira la disparition de la maladie.

Article 11.

Les autorités centrales vétérinaires des deux Hautes Parties contractantes publieront tous les mois des bulletins vétérinaires indiquant la statistique des maladies contagieuses des aimaux. Ce bulletin, aussitôt publié, sera directement transmis à l'autorité vétérinaire centrale de l'autre Partie contractante.

Article 12.

Lorsque sur le territoire de l'une des Hautes Parties contractantes on constate la peste bovine, la péripneumonie contagieuse des bovidés, la dourine des solipèdes ou bien la fière aphteuse, sous une forme maligne, avec mortalité élevée, l'autorité centrale vétérinaire de l'autre Haute Partie contractante sera immédiatement informée par voie télégraphique.

Article 13.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve le droit quand elle jugera opportun et pour une durée qu'elle jugera nécessaire — d'envoyer un délégué dans l'autre pays contractant pour obtenir des renseignements

sur l'état sanitaire-vétérinaire et des institution dépendantes ainsi que sur l'exécution des prescriptions vétérinaires.

Les Hautes Parties contractantes prendront des mesures nécessaires pour faciliter au délégué ci-dessus cité l'exécution de ses fonctions.

Article 14.

1) La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification en seront échangées à Varsovie aussitôt que faire se pourra.

2) Elle entrera en vigueur le trentième jour après l'échange des instruments de ratification.

3) La Convention est conclue pour la durée d'un an, ce délai commençant à courir à partir de la date de la mise en vigueur. Elle sera prorogée par voie de tacite réconduction pour une période indéterminée, si elle n'est dénoncée par une des Parties contractantes trois mois au moins avant l'expiration de cette période annuelle. En cas de prorogation par voie de tacite réconduction, chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la facilité de dénoncer la présente Convention à tout moment pour prendre fin deux mois après.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention.

Fait à Tallinn, en double exemplaire, le 26 septembre mil neuf cent trente trois.

A. Piip.

J. Starzewski.

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature de la Convention vétérinaire concernant le transit des animaux, des produits d'origine animale et des matières et objets susceptibles de transmettre une maladie contagieuse, conclue en date de ce jour, les Plénipotentiaires soussignés, désireux de préciser et de compléter ces dispositions, sont convenus de ce qui suit:

1. Dans le sens de l'article 8 de la présente Convention vétérinaire seront considérés comme suspects les animaux ayant séjourné dans le même wagon ou le même bateau avec des animaux malades ou contaminés; ceux qui ont été en contact pendant le chargement ou le déchargement avec les animaux malades ou contaminés; ceux qui ont été exposés à une contagion indirecte par le passage dans des locaux, sur des quais ou passerelles non désinfectés etc..

2. Les chevaux de course, les chevaux destinés aux concours ou aux épreuves sportives, pourront être admis à l'importation sans une autorisation préalable, et au transit s'ils sont accompagnés, au lieu du certificat prévu par cette Convention, d'un certificat délivré par les Présidents des Sociétés hippiques (dont la liste sera notifiée à l'autre par chacune des Hautes Parties contractantes). Ce certificat devra porter le timbre et le visa du Club ou de la Société et contenir le nom et le domicile du propriétaire, le signalement exact de l'animal, sa provenance et le lieu de destination, ainsi que la décla-

ration d'un vétérinaire de l'Etat ou agréé par l'Etat, attestant la bonne santé de l'animal et déclarant que l'établissement d'où il provient est indemne des maladies contagieuses.

3. Il est spécifié que les dispositions de la présente Convention pourront être étendues, s'il y a lieu, par un nouvel accord entre les Hautes Parties contractantes, à d'autres maladies, connues ou inconnues à l'heure actuelle, et dont la transmission pourrait être légitimement redoutée.

4. Les communications urgentes relatives à l'application de la présente Convention pourront être échangées directement par les autorités vétérinaires centrales de chacune des Hautes Parties contractantes; copie en sera transmise par la voie diplomatique.

5. Quand l'une des Hautes Parties contractantes sera informée sur l'apparition de la peste bovine, de la péripneumonie contagieuse des bovidés ainsi que la dourine des solipèdes sur le territoire appartenant à un Etat tiers limitrophe, elle est tenue à porter cette information par la voie télégraphique à la connaissance de l'autre Partie contractante en communiquant les mesures préventives qui ont été appliquées contre l'invasion d'une de ces maladies.

6. Les certificats établis conformément à la présente Convention devront être rédigés dans la langue de l'Etat qui les délivre et porter une traduction interlinéaire en français.

7. Le visa d'un Consulat n'est pas exigé pour les certificats établis conformément à la présente Convention.

8. En ce qui concerne les taxes de visite vétérinaire, les deux Hautes Parties contractantes s'accordent réciproquement le traitement de la nation la plus favorisée.

9. De même les Parties contractantes s'engagent réciproquement à maintenir et à développer le service vétérinaire de l'Etat actuellement en vigueur, organisé en conformité des principes établis par le Comité Economique de la Société des Nations et l'Office International des Epizooties.

Fait à Tallinn, en double exemplaire, le 26 septembre mil neuf cent trente trois.

A. Piip.
J. Starzewski.

(L.S.) (L.S.)

Vorm 1.
Modèle 1.

Loomaarsti jaoskond ..... vald .....
District vétérinaire ..... commune .....

LOOMADE PÄRITOLU- JA TERVISETUNNISTUS.
Certificat d'origine et de santé pour les animaux.

Allakirjutanu .....
(riikliku või riigi poolt volitatud loomaarsti nimi ja ametitähendus)

Le soussigné .....
(nom et titre du vétérinaire d'État ou agréé par l'État)

tõendab, et ta vaatas järele .....
(järelevaatuse kuupäev tervelt tähtedega)

certifie avoir visité le .....
(date de la visite en toutes lettres)

looma ..... / loomad ..... mil järgmised tunnusmärgid:

l'animal ..... / les animaux ..... dont le signalement suit:

Looma tunnusmärgid. Signalement de l'animal.	Andmed. Renseignements.
1. Liik	1. Looma saatja nimi, eesnimi ja elukoht .....
1. Espèce	1. Nom, prénoms et domicile de l'expéditeur de l'animal .....
2. Sugu	2. Looma päritolu koht .....
2. Sexe	2. Lieu d'origine de l'animal .....
3. Karv	3. Saaja nimi, eesnimi ja elukoht .....
3. Robe	3. Nom, prénoms et domicile du destinataire .....
4. Eritunnused	4. Sihtkoht ühes mahalaadimise jaama äratähendamisega .....
4. Signes particuliers	4. Lieu de destination avec indication de la gare de déchargement .....

ja on nad tunnistanud terveiks ning pealelaadimise momendil vabadeks kõigist külgehakkavaist haigustest ja et päritolu- või naabervaldades ega ka kohtades, mis läbistatud kuni laadimiseni raudteel või laeval, ei ole ühtegi veiste kopsutaudi, suu- ja sõrataudi, lammaste rõugete, sigade katku, kargtaudi, sigade tüüfuse ja paratüüfuse, sigade kopsutaudi ja lindude katku juhtu.

et les voir reconnus sains et exempts de toute maladie contagieuse au moment d'embarquement et qu'il n'existe pas dans la commune d'origine ou dans les communes limitrophes non plus que dans les localités parcourues jusqu'au lieu d'embarquement par voie ferrée ou par bateau, aucun cas de péripneumonie contagieuse, de fièvre aphteuse, de clavelée, de peste de porc, de dourine, d'enterite infectieuse, de septicémie du porc et de peste aviaire.

Samuti tunnistab ta, et ei ole ei päritolu- ega ka naabervaldades:

De même il certifie qu'il n'existait ni dans la commune d'origine ni dans les communes limitrophes:

a) vähemalt möödunud 6 kuu jooksul — veiste katku ja veiste kopsutaudi;

a) depuis au moins six mois — la peste bovine et la péripneumonie contagieuse de bovidés;

b) vähemalt möödunud 40 päeva jooksul — kargtaudi, sigade katku, sigade tüüfust ja paratüüfust, sigade kopsutaudi ja lammaste rõugeid;

b) depuis au moins 40 jours — la dourine, la peste porcine, l'entérite infectieuse, le septicémie du porc et la clavelée;

c) vähemalt möödunud 21 päeva jooksul — suu- ja sõrataudi ja lindude katku;

c) depuis au moins vingt et un jours — la fièvre aphteuse et la peste aviaire.

Need kitsendused käivad ainult iga haiguse suhtes seda vastuvõtva loomatõu kohta.

Il est bien entendu que ces restrictions sont limitées, pour chaque maladie, aux espèces réceptives.

Koostatud (kus) ..... (kuupäev) .....
(kuupäev tähtedega)

Fait à..... le .....
(la date à lettres)

Ametlik pitser või kinnik.

Timbre ou cachet officiel.

Riikliku või riigi poolt volitatud loomaarsti allkiri (tema ametinimetusega)

Signature du vétérinaire d'Etat ou agréé par l'Etat (mention de sa qualité).

Vorm 2.
trükkida vorm nr. 1 tagaküljele.

Modèle 2
à insérer au verso du modèle no. 1.

Riik .....
L'Etat .....
Maakond ....., vald .....
Département ....., commune .....

TRANSPORDI KATKESTAMISE PUHUL VÄLJAANTAV TUNNISTUS.

Certificat à délivrer au cas d'interruption de transport.

Allakirjutanu.....
(nimi ja amet)

Le soussigné .....
(nom et qualité)

tõendab, et ta vaatas järele (kus) ..... looma / loomad, mis tähendatud käesoleval tunnistusel, ja leidis need terveina ja vabadena kõigist nakkavaist haigusist.

certifie avoir visité à ..... l'animal / les animaux visés dans le présent certificat et les avoir trouvés sains et exempts de toute maladie contagieuse.

Ta tunnistab, et nende viibimisel (kus) ..... nad ei olnud asetatud käesolevas tunnistuses tähendatud mõne haiguse nakkavuse hädaohtu.

Il certifie qu'ils n'ont pas été exposés, pendant leur séjour à .... à une contagion par l'une des maladies visées au présent certificat.

Koostatud (kus) ..... (kuupäev) .....
Fait à..... le .....

Ametlik pitser või kinnik.
Timbre ou cachet officiel

Riiklik või riigi poolt volitatud loomaarst.
Le vétérinaire d'Etat ou agréé par l'Etat.

Vorm 3.
Modèle 3.

Loomaarsti jaoskond ..... vald .....
District vétérinaire ..... commune .....

LIHA- JA LIHASAADUSTE PÄRITOLU- JA TERVISLIKKUSE TUNNISTUS.

CERTIFICAT
d'origine et de salubrité pour la viande et les préparations de viandes.

Allakirjutanu.....
(riikliku või riigi poolt tunnustatud loomaarsti nimi ja ametinimetus)

Le soussigné .....
(nom et titre du vétérinaire de l'État ou agréé par l'État)

tõendab, et liha (lihasaadused), mis alamal ära tähendatud:
certifie, que la viande (les pérparations de viandes) dont la désignation suit:

(kaal) .....
(poids) .....
(kauba iseloom) .....
(nature des marchandises) .....

mil järgmised märgid:
portant les marques ci-après:

saadetud (kust) .....
(saatekoht)

expédiée de.....
(localité d'expédition)

(kelle poolt) .....
(saatja nimi ja aadress)

par .....
(nom et adresse de l'expéditeur)

ja määratud (kuhu) .....
(saaja nimi ja aadress)

et destinée à .....
(nom et adresse du destinataire)

transporteeritud.....
(transpordi viis, ettetuleval juhul laeva nimi)

transportée par .....
(mode de transport, nom du navire, s'il y a lieu)

on pärit tervikuna loomadest, keda vaadati enne ja pärast tapmist läbi loomaarsti poolt ja et liha on tunnustatud terveks ja tingimusteta inimtoiduks kõlbulikuks ja (sealiha ja sealiha toodete kohta) et trihinoskoobiline järelevaatus on teostatud negatiivse tulemusega.

provient en totalité d'animaux soumis avant et après l'abatage à la visité vétérinaire et qu'elle a été reconnue saine, propre à la consommation humaine sans condition, et (pour les viandes de porc ou préparations de viandes de porc) — qu'un examen trichinoscopique a été pratiqué avec un résultat négatif.

Koostatud (kus) ..... (kuupäev) .....

Fait à..... le .....

Ametlik kinnik või pitsat	Riikliku või riigi poolt tunnustatud loomaarsti allkiri.
Timbre ou cachet officiel.	Signature du vétérinaire d'Etat ou agréé par l'Etat.

Vorm 4.
Modèle 4.

Loomaarsti jaoskond ..... vald .....
District vétérinaire ..... commune .....

LOOMA TOORESSAADUSTE VETERINÄÄRTUNNISTUS.
Certificat vétérinaire pour les produits bruts d'animaux.

Allakirjutanu.....
(riikliku või riigi poolt tunnustatud loomaarsti nimi ja ametinimetus)
Le soussigné .....
(nom et titre du vétérinaire d'État ou agréé par l'État)

tõendab, et loomasaadused, mis alamal tähendatud:
certifie, que les produits d'origine animale dont la désignation suit:

(kaal) .....
(poids) .....
(kauba iseloom) .....
(nature des marchandises) .....

mil järgmised märgid:
portant les marques ci-après:
saadetud (kust) .....
(saatekoht)
expédiés de .....
(localité d'expédition)
(kelle poolt) .....
(saatja nimi ja aadress)
par .....
(nom et adresse de l'expéditeur)
ja määratud (kuhu) .....
(saaja nimi ja aadress)
et destinés à .....
(nom et adresse du destinataire)
transporteeritud.....
(transpordi viis, ettetuleval juhul laeva nimi)
transportés par.....
(mode de transport, nom du navire, s'il y a lieu)

on pärit kõik loomadest, mis tunnistatud vabaks neist haigustest, mida nimetatud ained võiksid inimestele või loomadele edasi anda.
proviennent en totalité d'animaux reconnus indemnes de maladies pouvant être communiquées à l'homme ou aux animaux par lesdits produits.

Koostatud (kus) ..... (kuupäev) .....
Fait à..... le .....

Ametlik pitser või kinnik. Riikliku või riigi poolt tunnustatud loomaarsti allkiri.

Timbre ou cachet officiel. Signature du vétérinaire d'Etat ou agréé par l'Etat.

———

640. Vabariigi Valitsuse otsus 30. oktoobrist 1933.

1. Esitada Riigikogule Tollipõhitariifide seaduse muutmise seaduse-eelnõu.

2. Panna esialgselt maksma seaduse-eelnõus ette nähtud tollipõhitariifide määrad Riigikogu poolt 28. juunil 1933 vastu võetud Tollipõhitariifide maksmapanemise seaduse § 3 muutmise seaduse (RT 57 — 1933) põhjal, arvates 31. oktoobrist 1933 kell 24, volitades Majanduseministrit nende määrade maksmapanemiseks tegema tarvilikke korraldusi.

3. Käesolev otsus ühes Riigikogule esildatava seaduse-eelnõuga avaldada üldiseks teadmiseks Riigi Teatajas.

Riigivanema as. J. Seljamaa.

Majanduseminister K. Selter.

Riigisekretär K. Terras.

Tollipõhitariifide seaduse muutmise seaduse-eelnõu.

Tollipõhitariifide § 6 pp. 2 ja 3 muudetakse ning pannakse maksma järgmiselt, arvates 31. oktoobrist 1933 kell 24.

I osa.

I. Sisseveotariif.

Tariifi §§	Tariifi Punktid	Kaupade nimetus	Tollimäärade alus	Tollimäärad kroonides: Üldtariif	Tollimäärad kroonides: Minimaaltariif
		A. Sisseveoks lubatud kaubad.			
		Liik I.			
		Toiduained, taimesaadused ja loomad.			
6		Puuvili ja marjad, värsked, soolatud või leotatud:			
	2	Apelsinid, mandariinid, pomerantsid ja banaanid:			
	2-a	apelsinid, mandariinid ja pomerantsid	1 kg br.	1.50	—.40
	2-b	banaanid	„	1.50	—.30
	3	sidrunid	„	—.20	—.10

——

Vabariigi Valitsuse poolt 27. oktoobril 1933 vastu võetud

641. Vabariigi Valitsusele alluvate asutuste koosseisude määruse muutmise määrus.

Alus: Vabariigi Valitsuse ja ministeeriumide korraldamise seaduse § 62 muutmise seadus (RT 29 — 1932) ja Riigi eelarve tasakaalustamise, eramajanduse korraldamise ning tööpuuduse vastu võitlemise seaduse § 2 (RT 92 — 1932).

Vabariigi Valitsuse poolt 18. märtsil 1931 (RT 26 — 1931) ja 8. jaanuaril 1932 (RT 4 — 1932) kinnitatud Vabariigi Valitsusele alluvate asutuste koosseisude määruse muutmise määrused muudetakse järgmiselt:

I.

Koosseisust kustutatakse:

Kohtu- ja siseministeerium.

	Liik.	Arv.	Kuupalk.
Ministri abi	a	1	350.—

Politseivalitsus.

Direktor	a	1	320.—

II.

Koosseisu suurendatakse:

Kohtu- ja siseministeerium.

Peasekretär	a	1	280.—

Politseivalitsus.

Direktor, ministri abi õigustega	a	1	350.—

Käesolev määrus hakkab maksma vastuvõtmisega.

Riigivanem K. Päts.

Majanduseminister K. Selter.

Kohtu- ja siseminister Joh. Müller.

Riigisekretär K. Terras.

---

642. Kohtu- ja siseministri määrus Tartu-Võru rahukogu ringkonna kohtu-uurijate tööpiirkondade muutmise kohta.

Tartu-Võru rahukogu ringkonna Valga jaoskonna kohtu-uurija tööpiirkonnast (RT 13 — 1931) kustutatakse Vastse-Roosa vald, nimetatud valla likvideerimise tõttu (RT 53 — 1933 art. 423).

Käesolev määrus hakkab maksma 1. novembrist 1933.

Tallinnas, 24. oktoobril 1933. Nr. 1323.

Kohtu- ja siseminister Joh. Müller.

Kantseleidirektor O. Treufeldt.

---

643. Rahaministri korralduse tühistamise määrus Tallinna Linnapanga mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korra kohta.

Alus: Tempelmaksu seaduse § 17 p. 19 (RT 45 — 1928).

RT 22 — 1929 art. 144 all avaldatud Rahaministri korraldus Tallinna Linnapanga mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korra kohta lugeda maksvusetuks.

Tallinnas, 27. oktoobril 1933. Nr. 282/g./11147.

Majanduseminister K. Selter.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.

---

644. Majanduseministri korraldus aktsiaseltsi „Sirena", Tallinnas, mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korra kohta.

Alus: Tempelmaksu seaduse § 17 p. 19 (RT 45 — 1928).

§ 1. Luban aktsiaseltsile „Sirena", Tallinnas, tempelmaksta sularahaga käesolevas korralduses ette nähtud korras järgmised dokumendid:

1) aktsiaseltsi poolt väljaantavad arved;

2) välismaalt saadavad arved, kviitungid, tellimiste vastuvõtmise teated ja väljavõtted raamatutest.

§ 2. Tähendatud dokumentide tempelmaksu arvestamiseks peetakse aktsiaseltsis „Sirena" eri-tempelmaksuraamat, mis sisaldab järgmised lahtrid:

1) järjekorranumber;

2) sissekande kuupäev;

3) firma või isiku nimi, kellega dokument tehtud, dokumendi kuupäev ja lühendatud sisu;

4) dokumendi summa välisrahas;

5) dokumendi summa Eesti rahas;

6) tempelmaksu summa.

§ 3. Tempelmaksuraamat tuleb enne tarvitamist läbi nöörida ja maksudevalitsusele esitada kinnitamiseks pitseriga.

§ 4. Tempelmaksuraamatusse kantakse väljaantavad arved enne käestandmist, aga saadud dokumendid kohe pärast kättesaamist kronoloogilises järjekorras ja igale dokumendile märgitakse:

1) järjekorranumber, mille all dokument tempelmaksuraamatusse kantud;

2) tempelmaksu summa;

3) et tempelmaks tasutakse käesoleva korra järgi.

Välismaalt saadud dokumentidele märgitakse peale p.p. 1—3 tähendatud andmete veel dokumendi kättesaamise kuupäev.

§ 5. Tempelmaksu maksab aktsiaselts „Sirena" iga kuu eest järgneva kuu jooksul Eesti Panga Tallinna osakonda ja tempelmaksuraamatusse märgitakse vastava kokkuvõtte juures, missuguse kviitungi vastu tempelmaksu summa makstud.

§ 6. Käesoleva korralduse maksmahakkamisega kaotab maksvuse RT 53 — 1933 art. 424 all avaldatud Majanduseministri korraldus.

§ 7. Käesolev korraldus hakkab maksma 1. detsembrist 1933.

Tallinnas, 27. oktoobril 1933. Nr. 593/g-33./11148.

Majanduseminister K. Selter.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.

---

645. Välisministeeriumi teadaanne.

Täienduseks teadaandele (RT 68 — 1932) Eesti-Briti vahelise tsiviil- ja kaubanduslikkudes asjades vastastikku kohtuliku abiandmise konventsiooni jõusseastumisest, Välisministeerium teatab, et kooskõlas konventsiooni art. 16 (a) ja (c) eeskirjadega, Briti Esindaja teatas noodiga 26. oktoobrist 1933 Välisministrile, et Tema Briti Majesteet ühineb selle konventsiooniga Austraalia Commonwealth'i, Papua ja Norfolk'i saare territooriumide ning Uus-Gvinea ja Nauru mandaadialuste territooriumide suhtes:

Osariigi või territooriumi nimetus.	Ametivõim, kellele tuleb saata palved dokumentide kättetoimetamise ja tõenduste kogumise asjus.
New South Wales	The Prothonotary, Supreme Court, Sydney.
Victoria	The Prothonotary, Law Courts, Melbourne.
Queensland	The Registrar, Supreme Court, Brisbane.
South Australia	The Master of the Supreme Court, Adelaide.
Western Australia	The Master of the Supreme Court, Perth.
Tasmania	The Registrar, Supreme Court, Hobart.
The Northern Territory	The Judge of the Supreme Court, Darwin.
The Territory for the Seat of Government (Valitsuse asukoha territoorium)	The Clerk of Petty Sessions, Canberra.
Papua	The Registrar, Central Court, Port Moresby.
Norfolk Island	The Registrar, Magistrate's Court, Norfolk Island.
New Guinea	The Registrar, Central Court, Rabaul.
Nauru	The Administrator, Nauru.

Kirjavahetuses ja tõlgetes tuleb tarvitada Inglise keelt.

Kooskõlas konventsiooni artikli 16 (a) eeskirjadega astub nimetatud ühinemine konventsiooniga jõusse üks kuu pärast Briti Esindaja teadaande kuupäeva, s.o. 26. novembril 1933.

Tallinnas, 28. oktoobril 1933.

Välisminister Jul. Seljamaa.

---

646. Uulide, platside, kõnniteede, kraavide ja ojade puhastamise määruse õiendus Tallinnas.

RT 81 — 1933 art. 606 all avaldatud Uulide, platside, kõnniteede, kraavide ja ojade määruses lugeda järgmiselt:

§ 6. Uule, avalikke platse ja kõnniteid peab puhastatama järgmiselt:

a) kaks korda päevas, esimene kord hiljemalt kella 7.30-ks...;

b) üks kord päevas kella 7.30-ks...

§ 8. ... kasta tuleb vähemalt kaks korda päevas: kella 7.30-ks ja 14-ks...

Lisa § 3 juurde

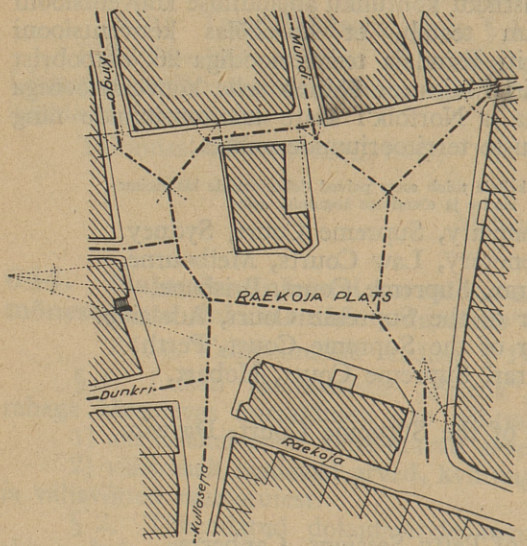

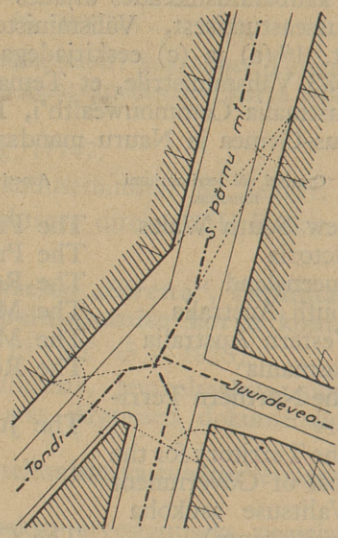

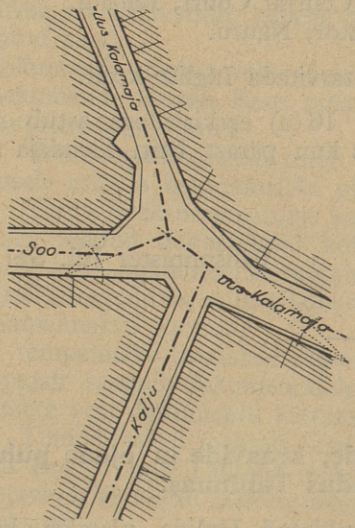

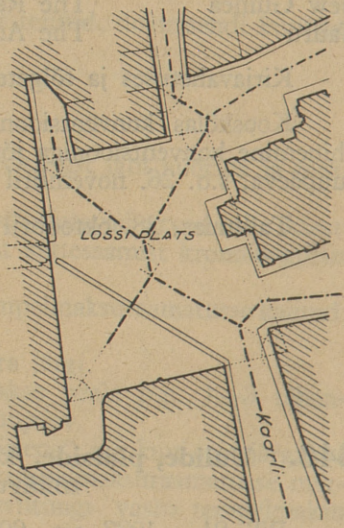

Sõidutee keskjoon

Nurga poolitamise jooned

Uuli joon

Sõidutee äärjoon

Hind 30 senti. Riigi trükikoja trükk.